

Manon

Lucie Vondráčková

S tebou léto krátký se mi zdálo
A nebylo to málo
co naučils mě znát
a slunečnice závistí jen žloutly
že nikdy neprokoukli
co nutí mně se ptát,

čím' to že já chci být jen s tebou
a když tě mám svět se točí čím dál tím víc

R: Jak tobogán
není už vzdálenost
a není vykřičník
a není otazník
love tobogán
není už přítomnost
a vůbec nic co bylo dříve kolem nás
jenom ty a já
a slunce který mám nad hlavou
popletenou
jen ty a já
a jenom slunce který nám
nám nám nám ráno stoupá nad hlavou

Jsem Manon která přijíždí sem z dálky
A nemůže už spát
A neví kam jít má

Pro Degrýjeho vkládá do košíků pár motýlů a hříchů
A pak mu povídá

Čím to že já chci být jen s tebou
A když tě mám - svět se točí čím dál tím víc
Víc než nejdelší

R: Tobogán...
...
popletenou
jen ty a já
a slunce napořád

kouli ten svůj velikej míč
jeho paprsků pár s tebou chytám
Dřív než počítat čas
K sobě stáhne si zas
Z plochy všechno co právě
Láska láska láska má pro nás

R: